

מִזְּיָשׁוּׁוּ עַל עֵקֶב בְּשִׁתָּם הָאֹמְרִים לִי הָאֵל הָאֵלֶּה: יִי יִשְׁיֵשׁוּ וַיִּשְׁמְחוּ בְּךָ כָּל
 מְבַקְשֵׁיךָ יֹאמְרוּ תְּמִיד וַיְגַדְלֵי יְהוָה אֲהַבֵּי תִשׁוּעָתְךָ: יְיָ וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן
 אֲדַנֵּי יַחֲשֹׁב לִי עֲזָרְתִּי וּמַפְלְטִי אֶתְּהָ אֱלֹהֵי אֵל תִּתְאַחֵר:

זוהר תהלים

בזמן שישראל ישבו בארץ הקדושה, כי שם היתה הזדוגות האש"ה עם בעל"ה, ובכך זהו שמחת הכל, חדות העליונים והתחתונים, בזמן שישראל אין נמצאים בארץ הקדושה אסור לו לאדם לשמוח ולהראות חדוה, שכתוב שמחו את ירושלים וגילו בה וגו', וגילו בה דוקא, בזמן שירושלם בחדוה צריך האדם לשמוח, רבי אלעזר לטעמו שאמר שמחו את ירושלים זהו שכתוב עבדו את ה' בשמחה.

תִּירָא לְבֵיתָהּ מְשֻׁלָּג. מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׂפָל בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים. אֵל תִּקְרֵי שָׁנִים אֲלָא שָׁנִים, כְּמוֹ מִלָּה וּפְרִיעָה, צִיצִית וּתְפִלִּין, מְזוּזָה וְנֶר חֲנֻכָּה וְכוּ'.
 בזמן שישראל אין נמצאים בארץ הקדושה אסור לו לאדם לשמוח ולהראות חדוה ישישו וישמחו בך כל מבקשיך וגו' (מ, יז):
 [זוהר ח"ג (דף ק"ח.) זוהר תורה] רבי אלעזר פתח (שיע"ו סו) שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה וגו', שמחו את ירושלים, לפי ששמחה לא נמצאת אלא